Franky Dlouhán

Brontosauři

C 1. Kolik je smutného,

když mraky černé jdou

lidem nad hlavou smutnou dálavou. Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl, každý zapomněl.

C G

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,

po státech toulal se jen sám, a že

C G

byl veselej, tak každej měl ho rád.

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase

Ami F

jede dál. A každej kdo s ním

F

 $\mathbf{G} = \mathbf{F} \mathbf{G}^7$

chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

- 2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl, slzy neměl rád, chtěl se jenom smát. A když pak večer ranče tiše usínaj, Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál....
- 3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí. Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl, farář píseň pěl, umíraček zněl....

